

Enderrock | Helena Morén Alegret | Actualitzat el 29/04/2023 a les 12:45

Joan Dausà i Els Catarres brillen entre copes i aniversaris

Amb Joan Dausà i Els Catarres ha arrencat el Ressons Penedès by Cruïlla, festival que acull artistes que toquen a cellers i caves de la comarca | El cartell del festival inclou altres artistes com Els Pets, David Carabén, 31 FAM o La Fúmiga, que actuen avui dissabte i demà diumenge

Joan Dausà al Ressons Penedès | Miquel Monfort

El celler Elyssia by Freixenet al poble de Sant Cugat Ssegarrigues va ser el primer celler del Penedès a acollir aquest cap de setmana dos dels concerts que se celebraran en aquesta primera edició del Festival Ressons. El cantant santfeliuenc **Joan Dausà** va trencar el gel d'actuar a un vespre encara assolellat amb la seva formació actual, que manté Fluren Ferrer, Miquel Sospedra, Dídac Fernández i incorpora **Anaïs Vila** en substitució de **Juliane Heinemann**.

Joan Dausà acompanyat d'Anaïs Vila Foto: Miquel Monfort

El concert de **Dausà** a l'Elyssia va servir d'escalfament per al començament de la gira de celebració dels 10 anys del *Jo Mai Mai* (Cameo, 2012) que divendres vinent serà a les escales de la Catedral de Girona, en el marc del festival Strenes. Fluren i **Joan** van seure a l'escenari penedesenc per arrencar el concert, íntims, cantant "Jo mai mai" en acústic només els dos amb el públic, que entonava les cançons com el paladar amb els vins blanc i rosat i caves que se servien.

En aparèixer tota la banda van seguir el concert enfilant cançons de les diferents etapes dels deu anys de trajectòria: del primer disc, "M'hauria agradat" i "Truca'm"; de la banda sonora de *Barcelona nit d'estiu* cançons com "Quan tothom dorm" revisitada amb més *xispa*; un "També sóc jo" del disc *On seràs demà?* (Cameo, 2014) com un repàs a la banda sonora del film *Barcelona nit d'hivern*. L'èpica anava arrencant amb "Caure no feia mal" i "La gran eufòria" del disc *Ara som gegants* (PromoArts Musics, 2018), mentre que del disc *Ho tenim tot* (PromoArts Music, 2021) va interpretar "Omple de vida els pulmons" així com cançons soltes però amb moltes voltes com "Queda't així" que havia signat amb **Alizzz** l'estiu passat o el record pandèmic de "Tot anirà bé" amb públic ple d'animadores lliurades a cantar i riure desbocades.

Ja en els bisos va ser el torn de la cançó-anunci "Una altre manera de viure" (on el brindis el va fer amb un vi rosat), "Que vingui algú" d'*Ho tenim tot*, on va fer cloure la broma del concert, brucejant, ja que el seu director musical Fluren s'escapava després per empeltar el propi concert amb el d'**Springsteen** a l'Estadi Olímpic. I va tancar el concert amb la recent estrenada "Judit" i el "Jo mai mai" amb **Joan Dausà** pletòric i tota la banda, les dues cançons que ha tret en senzill a plataformes aquesta setmana.

L'entorn de vinyes és bucòlic, però cal dir que la mitja hora entre concert i concert no va ser del tot reeixida i caldria millorar d'alguna manera el servei, en quantitat no per qualitat. Tot i que les cues són un fet habitual en tots els festivals, la venda de tiquets només en dos punts (un per begudes i l'altre per menjar) del recinte va generar llargues cues i no va convèncer la gentada

que volia omplir gots i paps. Que a la mitja part ja haguessin acabat les existències de pica piques per acompanyar els grans vins i caves és una cosa que segurament caldrà millorar per futures previsions logístiques.

Puntualíssims **Els Catarres** van fer el seu propi concert d'aniversari també. Un xerraire Eric Vergés va explicar que ells fan sobretot cançons d'amor (cantant precisament "Cançons d'amor") i celebren també una dècada perquè no compten els dos anys pandèmics. I en el cas d'**Els Catarres** ho celebraran, a més dels concerts de primavera i estiu, a final d'any faran quatre Apolos a Barcelona que dedicaran als seus quatre discos ?*Big Bang* (2015), *Tots els meus principis* (2018), *Postals* (2013) i *Diamants* (2022), editats per Música Global i Halley Records?, com a final de gira de presentació de *Diamants* alhora que la culminació del seu desè aniversari.

Els Catarres al festival Ressons Foto: Miquel Monfort

Amb un nou Premi Enderrock per votació popular al millor disc de pop-rock a **Els Catarres**, per *Diamants*, els d'Aiguafreda i Centelles van enllaçar cançons que fan semblar una discoteca la pista del públic, lliurat a les seves cançons enganxoses. A l'escenari la música és ben amunt en tot moment amb dos vents (trompeta i trombó) i tota l'electrònica que calgui abocar per Jan Riera per tal de ballar sota la mirada atenta del productor i guitarrista **David Rossell**. Bateria, baix i guitarra, dos vents i el trio original de **Catarres** van com una màquina que eclosiona a "Martina".

En Jan dedica a les dues filles la cançó que dona títol al disc, "Diamants", que fa elevar els braços de totes les famílies que s'han reunit per escoltar-los, que no són poques, amb alguns nens que no han pogut vèncer la son. Els sí que tenen ganes de marxa canten i ballen "Animals", ('*10.000 volts travessant-me el pit... tu i jo som com animals*'). Una mica més seriosos van abordar la cançó del disc *Big Bang* "Setge", dedicada encara ara a "tots aquells que ens defensen contra el setge" català, per tornar de seguida a l'últim disc premiat, amb "Avui t'he vist" i les seves 'mil glorioses nits i algun funeral' de ritmes festivalers i tribalers.

L'acordió de Jan Riera va esmolar-se a "Invencibles" i Vergés va defensar mirar, entre tanta mala notícia, la part més lluminosa de la vida amb la cançó amb què arrenca el disc *Diamants*, "Honestament". El moment que va demanar encendre les llanternes dels mòbils va ser per a "La porta del cel" per recrear estels d'una postal d'Eivissa del passat. I un altre momentàs de la vetllada va ser quan els tres músics es van asseure cantant junts com en un foc de camp en comunió amb el públic la primera cançó del disc *Postals*, "Tokyo".

Els bisos van ser per a l'emblemàtica "Jenifer" corejada al màxim, la renovada postal "Deixa que et canti una cançó!" i una sempre impressionant i explosiva "Fins que arriba l'alba" (del disc *Tots els meus principis*), per tancar amb la postal final de "Jo vull estar amb tu", entre aquella olor de cafè que necessitarà més d'un l'endemà i les vistes al Tagamanent. **Els Catarres** saben tocar les fibres del cor i fan el seu cim amb cançons ben recents, com "Un sostre fet d'estrelles", que canta que 'tots tenim els nostres monstres' i 'ens sentim vulnerables, potser és el que ens crida a ser millors', en un senzill preciós i que convenç les radiofórmules igual que l'estrenada recentment, "Cançons d'amor" amb els valencians **La Fúmiga**, que va escoltar-se també enllaunada com a final de festa i amb els músics recollint.

Jan Riera, Èric Vergés i Roser Cruells d'Els Catarres Foto: Miquel Monfort

Ressons Penedès by Cruïlla, dirigit per Gerard Birbé, ha nascut amb la intenció de fusionar els grans protagonistes del territori: el vi i el cava amb la música i la cultura. És una gran iniciativa per descobrir racons del territori de vegades oblidats per la cultura. Celebrem l'arribada d'aquests gairebé quaranta artistes en una trentena d'espectacles repartits en una vintena d'escenaris. Visca doncs la incorporació al mapa musical dels espais patrimonials i naturals de la comarca de l'Alt Penedès. Salut i per molts anys de Ressons Penedès!